

**UCHWAŁA NR XIV/127/15
RADY MIEJSKIEJ BRZEGU**

z dnia 27 listopada 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania Pana Kamila Galasa do usunięcia naruszenia prawa.

Na podstawie art. 18 ust. 1 oraz art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity z Dz. U z 2015 r. poz.1515) **Rada Miejska Brzegu**

postanawia, co następuje:

§ 1. Rozpatrzyć negatywnie wezwanie Pana Kamila Galasa do usunięcia naruszenia prawa w zakresie §2 ust. 1 w związku z §2 ust. 2 pkt 2 Uchwały Nr XII/80/11 Rady Miejskiej Brzegu z dnia 17 czerwca 2011 roku w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania na drogach publicznych na terenie miasta Brzegu, dotyczącego pobierania opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania w wyznaczonych miejscach w soboty w godzinach od 9.00 do 15.00.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Brzegu. Odpis uchwały wraz z uzasadnieniem przesyła się Panu Kamilowi Galasowi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej Brzegu

Barbara Mrowiec

UZASADNIENIE
UCHWAŁY NR XIV/127/15
RADY MIEJSKIEJ BRZEGU
z dnia 27 listopada 2015 r.

Rada Miejska Brzegu nie widzi podstaw do pozytywnego rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa, złożonego przez Pana Kamila Galasa z dnia 12 października 2015 roku na skutek uchwalenia przez tutejszy Organ uchwały nr XII/80/11 Rady Miejskiej Brzegu z dnia 17 czerwca 2011 roku w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania na drogach publicznych na terenie miasta Brzegu (dalej jako „Uchwała”).

Zdaniem wzywającego przedmiotowa Uchwała narusza przepisy rangi ustawowej, tj. art. 13b ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych. Dalej Wzywający wskazał, że §2 ust. 1 w związku z §2 ust. 2 pkt 2 uchwały pobiera się opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania w wyznaczonych miejscach w soboty w godzinach od 9.00 do 15.00, natomiast art. 13b ust. 1 ustawy o drogach publicznych stanowi, że „opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt. 1 pobiera się za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo”. W ocenie wzywającego sobota nie jest dniem roboczym, toteż uchwała w zakresie, w którym nakłada obowiązek uiszczania opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania w wyznaczonych miejscach w soboty w godzinach 9.00 – 15.00 jest sprzeczna z prawem, a Rada Miejska nie posiadała upoważnienia ustawowego do uchwalenia uchwały w tym zakresie.

W dalszej części pisma Wzywający, powołując się na przepisy ustawy z dnia 26.06.1974r. Kodeks pracy wywodzi, że za dni wolne od pracy uważa się niedziele i święta określone w przepisach o dniach wolnych od pracy, jednak z dniem 01.05.2001r. nadano nowe brzmienie art. 129 §1 k.p., zgodnie z którym „Czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym”. W ten sposób wprowadzony został pięciodniowy dzień pracy w Polsce, a zatem w ocenie Wzywającego od wielu lat sobota przestała w praktyce być dniem powszednim, a stała się dla większości pracowników dniem wolnym od pracy. Dalej autor wezwania wskazuje, że sobota jest dniem, w którym nie działają zarówno sądy i urzędy organów administracji publicznej. Ponadto wskazuje również ustawę o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym oraz ustawę o Biurze Ochrony Rządu, w których to aktach prawnych przez dni robocze rozumie się dni od poniedziałku do piątku, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy.

Wzywający powołuje się także na Uchwałę składu 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 czerwca 2011r. sygn.. akt I OPS 1/11 wskazując, że Sąd ten uznał, że sobota nie jest dniem równorzędnym z dniem wolnym od pracy. Powołując się na ugruntowane stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego wzywający podniósł, że w przypadku upoważnienia ustawowego do ustalania obowiązków ciężących na adresatach działań administracji nie jest dopuszczalna wykładnia rozszerzająca pojęć ustawowych, tj. taka wykładnia, która ewentualne wątpliwości rozstrzyga na niekorzyść adresatów działań organów administracji publicznej, poszerzając zakres zobowiązań tych adresatów, w czym mieści się również rozszerzanie ram czasowych tych zobowiązań.

Odnosząc się do powyższych zarzutów wskazać należy, charakter soboty w kontekście uznania jej za dzień roboczy był przyczyną wielu wątpliwości i przedmiotem wielu orzeczeń na gruncie różnych gałęzi prawa i różnych aktów normatywnych.

Rada Miejska podziela stanowisko wyrażone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 03.09.2015r. (II SA/Bk 397/15) oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach z dnia 14.10.2015r. (II SA/Gl 354/15), z których jednoznacznie wynika, że Sobota jest dniem roboczym na gruncie ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 260), a wykładni pojęcia "dnia roboczego" należy dokonywać poprzez kryteria normatywne, w tym cel działania prawodawcy, które powinny być uwzględniane na tle rozpatrywanej sprawy

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie WSA w Białymstoku uznał, że „*wobec braku definicji legalnej dni*

roboczych (na co również wskazuje skarżący), pojęcie to należy wyklądać w nawiązaniu do ustawowej kategorii dni wolnych od pracy. Katalog tych dni został zawarty w ustawie z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy (Dz. U. Nr 21, poz. 28 ze zm.) i obejmuje niedzielę i święta wymienione w tej ustawie. Z ustawy tej wynika, że sobota nie jest dniem ustawowo wolnym od pracy. Jak słusznie zauważa Rada rozróżnienie dni tygodnia na robocze i pozostałe zostało przeprowadzone poprzez zastosowanie wnioskowania a contrario, które prowadzi do wniosku, że każdy dzień, który nie jest uznany za wolny od pracy jest dniem roboczym, stąd też za taki dzień uznać należy sobotę.

Podobne stanowisko zajął również WSA w Gliwicach, który stwierdziła, że „ustawa o drogach publicznych na swój użytek nie definiuje dni roboczych, skorzystać zatem w tej mierze należy w pierwszej kolejności z regulacji zawartych w kodeksie pracy. Pojęcie dni roboczych, stanowiąc przeciwieństwo dni ustawowo wolnych od pracy, stanowi bowiem kategorię należącą co do zasady do domeny prawa pracy. Wskazać zatem należy, że choć kodeks pracy także nie definiuje wprost dni roboczych to jednak czyni to a contrario wskazując w art. 1519 jakie dni są stosownie do ustawy "wolne od pracy". Stwierdza w tej mierze, że dniami takimi są jedynie niedziele i święta określone w przepisach o dniach wolnych od pracy. Wykaz takich świątecznych dni zawiera ustawa z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy (t.j. Dz. U. 2015, poz. 90).

Tym samym jedynie te dni są dniami ustawowo wolnymi od pracy co w konsekwencji oznacza, że wszystkie pozostałe dni, nie stanowiące niedziel i świąt, to dni robocze. Fakt, iż kodeks wprowadza dla każdego pracownika pięciodniowy tydzień pracy w najmniejszym stopniu zasady tej nie zmienia. Dodatkowy, oprócz niedzieli, dzień wolny dla pracownika, w zależności od woli pracodawcy przypadać może zgodnie z harmonogramem na dowolny dzień roboczy. To jednak, że pracownik konkretnego dnia nie musi wykonywać pracy oznacza jednak jedynie, że jest to dla niego dzień wolny od pracy, nie zaś że jest to generalnie, ustawowo dzień wolny, czyli inny niż roboczy. Wniosek ten w kodeksie pracy jest oczywisty. Nie wolno bowiem jako dnia ustawowo wolnego od pracy w rozumieniu art. 1519 traktować dnia wolnego od pracy wynikającego z rozkładu w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy (np. art. 1513 k.p.), dnia wolnego od pracy rekompensującego przedłużony wymiar dobowy czasu pracy (art. 135 § 1 k.p.) czy dnia wolnego od pracy udzielonego w zamian za pracę w niedzielę lub święto (art. 15111 § 1 k.p.).”